Wasa Nyheter.

N:o 154 — Torsdagen den 8 Juli — 1897

Wasa Nyheter
utgifves alla dagar kl. 7 f. m., förutom på dag efter sön- och hälgdag.

Redaktionsbyrå
Handelsesplanaden 16. Telefon 246.

Prenumerationspris:

	helt år	½ år	¼ år	månad
Å bladets kontor . . .	7: —	3: 50	1: 75	65 p.
Å postkontoren . . .	10: 37	5: 24	2: 67	—

Hembärningsafgift för prenumeranterna i staden 2 mk 50 pi för helt år och för kortare tid efter 30 pi pr månad.

Redaktion:
K. A. Björksten
(hufvudredaktör och ansvarig utgifvare).
Träffas å byrån kl. 12—2 och 6—7 e. m.

Annonspris:
Före texten 15 pi, efter texten 10 pi för petitrad. Födelse-, förlofnings- och vigselannonser 1 mk. Dödsannons med svart ram 2 mk, utan ram 1 mk. Dödsannons med svart ram och kors 3 mk. — Annonser från Sverge 12 öre före och 10 öre efter texten per petitrad. — För stående annonser beviljas största möjliga rabatt.

Prenumerations- och annonskontor.
Handelsesplanaden 16, öppet alla söcknedagar kl. 7 f. m. till kl. 7 e. m. samt sön- och hälgdagar kl. 7—9 f. m. — Telefon 246.
Prenumeration emottages också å landets samtliga postkontor och hos tidningens agenter.

Prenumerera på Wasa Nyheter.

Wasa Nyheter utkommer alla dagar utom dagen efter sön- och hälgdag.

Wasa Nyheter är Wasa stads mest svensktsinnade tidning samt därjämte folkelig och frisinnad.

Wasa Nyheter innehåller regelbundet originalartiklar i såväl orts- som allmänna frågor.

Wasa Nyheter har talrika korrespondenter både inom och utom länet och kan därför meddela de färskaste notiser om alla viktigare händelser för dagen. Telegrafiska underrättelser från hem- och utlandet inflyta regelbundet.

Wasa Nyheter äster stor vikt vid valet af följetong och innehåller esomoftast intressanta och roande berättelser.

Prenumerationspris.

Å bladets kontor:

1 år	½ år	¼ år	En månad
7: —	3: 50	1: 75	60

Å postkontoren:

1 år	½ år	¼ år
10: 37	5: 24	2: 67

Kurser.

Finlands bank, den 21 juni 1897.

		Föräljningskurs Fmk.	Ink:kur Fmk.
S:t Petersburg	a/v	267: 50	265: 50
London	a/v	25: 23	25: 11
	3 m.	25: 11	24: 99
Paris	a/v	100: 30	99: 20
	3 m.	99: 80	99. 70
Antwerpen	a/v	100: 20	99: 60
	3 m.	99: 70	99: 10
Berlin	a/v	123: 80	123: 10
	3 m.	123: 10	122: 40
Hamburg	a/v	123: 80	123: 10
	3 m.	123: 10	122: 40
Lübeck	a/v	123 80	123: 10
	3 m.	123: 10	122: 40
Frankfurt a. M.	a/v	123: 80	123: 10
	3 m.	123: 80	122: 40
Amsterdam	a/v	208: 80	— —
	3 m.	207: 60	206: 60
Stockholm	a/v	139: —	138: 50
Kristiania	a/v	139: —	138: 40
Köpenhamn	a/v	139: —	138: 40

Victor Heynos Bokhandel
i Vasa, 9 Hofrättsespl. 9,
är välsorterad med:
Literatur, Undervisnings-, Skrif- o. Ritmaterialer, Målareutensilier o. Kontorsböcker m. m., m. m. — Musikhandel. — Frimärks- o. Kartasigillataförsäljning.
Telefon N:o 94.

Malmberg & Ingman.
Advokatkontor.
Rådhusgatan 1. Telefon 10.

ERIK von TROIL
Advokatkontor.
Handelsesplanaden 20. Telef. N:o 247.

Marmortvålen
från Vasa Tvålfabriks Aktiebolag är den lämpligaste tvålen för rengöring af all slags tvätt; den gör linnekläderna hvitare än någon annan tvål, valkar ej ylle och användes bäst utan tillsats af lut eller soda.

Familjenotiser.

Förlofvade:

Ellen von Villebrand och Axel Wirzenius; Maria Erkkilä och Johan Artson.

Vigde:

Elin Sandman och Ernst Schröder, Parola d. 3 juli.

Född:

En dotter åt H. och V. Nyström i Tavastkyrö d. 1 juli.

Döde:

Tullöfveruppsyningsmannen August Emil Holmberg i Räfsö d. 30 juni, 53 år; Dagny Carlotte Bengelsdorff i Gamla Karleby d. 1 juli, 4 månader; enkefru Maria Sofia Jung i Gamla Karleby d. 3 juli, 59 år.

Vasa Aktie Bank.

med hufvudkontor i **Wasa** samt afdelningskontor i **Helsingfors, Åbo Nystad, Björneborg, Tammerfors, Kristinestad, Ny-Karleby, Jakobstad** och **Uleåborg,** emottager penningar **deposition** samt i **löpande räkning;**
köper växlar å utländskt mynt samt **säljer dylika** betalbara

Amsterdam,	Dresden,	München,	S:t Petersburg,
Antwerpen,	Frankfurt a. M.	Newyork,	Sundsvall,
Barcelona,	Hamburg,	Paris, och de flesta	Trondhjem,
Berlin,	Köpenhamn,	större platser i	Umeå,
Bremen,	London,	Frankrike,	Warschau,
Brüssel,	Lübeck,	Rewal, Wien,	
Chicago,	Madrid,	Riga,	m. fl. orter.
Christiania,	Moskwa,	Stockholm,	

Diskonterar växlar å finska mark, betalbara å bankplatser inom landet.
Beviljar hypotekslån och **kassakreditiv;**
Utfärdar resekreditiv på utlandet;
Säljer postremiss-växlar;
Köper och **säljer obligationer;**
Köper kuponger till in- och utländska statsobligationer;
Köper och **säljer utländskt mynt;**
Besörjer inkasseringar och **rembourser.**
Uppdrag kunna ske i bref direkt till banken.

Vbl. 10 juli o. 28 aug.

Femtio procent

å tecknade belopp behagade herrar teckna-re af nya aktier i Aktiebolaget Vasa Telefonförening inbetala till bolagets värkställande direktör den 1:sta instundande september. Vasa den 8 juli 1897.

Direktionen.

OBS.!

I Bokhandeln utkommet:

Förordningen angående **Handelsrelationerna** emellan **Ryssland** och **Finland,** jämte alfabetisk förteckning öfver **finska varor,** som vid direkt införsel till Ryssland åtnjuta tullförmån. Pris 50 p. & 65 p.
Supplementet till **Turisten.** Pris 25 p.
v. Willebrand: Supplement till **Tulltaxan.** Pris 50 p.
samt
Landtbrukskalender för Finland,
utarbetad af Landtbruksstyrelsen. **Fmk 2: 50.**
i Victor Heynos Bokhandel.

Brandförsäkrings-Aktiebol. Fennia,
aktiekapital fyra miljoner mark,
meddelar försäkringar å all slags **fast och lös egendom** såväl i stad som på landet.
Premierna fasta och låga. Brandskadereglering **snabb** och **liberal.** — Hufvudagent i Wasa
John Sjödahl.

Till salu.
Realisation
till ytterligare nedsatta priser hos
Bergroth & Backmans
konkursmassa.

Benmjöl
prisbelönt prima vara, inneh. hög procent fosforsyra och kväfve, säljes billigt af
1644 **Tammerfors Benmjölsfabrik.**

Friska Apelsiner
à 1 mk kilo, lådtals otroligt billigt hos
A. Blomqvist.
Hofrättsespl. N:o 10.

Tapeter
från 20 penni till högre priser
i Victor Heynos bokhandel.

Johannes Roos, **Utför billigt juridiska och andra uppdrag.**
Handelsesplanaden 43.

Blanketter
till:
Förpassningar,
Konnoissement,
Märkrullor,
Tullinlagor och
Växelblanketter,
alla slag billigast å
Wasa Nyheters kontor.

Åstundas köpa
Engelska Svinslakteriet i Vasa
uppköper alla tider på året svin, hvilka såsom slaktade väga mellan 55 och 75 kilo eller såom lefvande mellan 75 och 100 kilo.
Svinen böra ovilkorligen föras lefvande till **slakteriet Tisdagar** eller **Onsdagar,** slaktdagarna äro tillsvidare hvarje **Torsdag,** dagen därefter utbetalas penningarna eller tillsändas med posten om så önskas.
Om svinen anlända med järnväg eller ångbåt under vår adress afhämtas de kostnadsfritt omedelbart efter ankomsten till stationen eller hamnen.
Engelska Svinslakteriet Vasa.

Vasa, 8 juli.

S. F. V:s nästa sång- och musikfest.

I senaste hit anlända n:r af Sv. Ö. tager en insändare till tals frågan om orten för den nästa af Svenska folkskolans vänners sång- och musikfester.

Utan att på uågot sätt vilja invärka på S. F. V:s bestyrelse kommande beslut, föreslår artikelförf. likväl, att sällskapets nästa tonfest förlägges hit upp till Österbotten och särskildt till Vasa, ty sedan nu dessa hittills alla varit arrangerade i södra Finland, borde turen komma till oss. Till stöd för sitt förslag anför förf., att vid senaste fest i Åbo till fullo framgick, att hos de svenska österbottningarna intreset för sång och musik väl uppgår emot det, som deras stamförvandter i landets södra orter lagt i dagen. Vidare framhålles det lyckliga förlopp, den tvåspråkiga sångfesten i Vasa hade sommaren 1894, för att visa, att Vasa just är den lämpliga platsen. — „Där", slutar uppsatsen, „vilja vi nästa gång samlas till högstämd, fosterländsk tonfest."

Ehuru på senaste tid i dagspräss-sen så mycket skrifvits om musikfesterna och hvad till dem hörer, anse vi dock att, hvad Sv. Ö. i saken uttalat, bör vinna omedelbart understöd af de Österbottniska kollegerna. Och då ordspråket „den som först hinner till kvarnen, får först maladt", äfven härutinnan eger sin tillämpning, kan det vara orsak att nu genast vända vederbörandes uppmärksamhet på saken. Har någon annan ort — t. ex. Mariehamn — tidigare hunnit för sig värfva sympatierna, får Österbotten senare den mindre behagliga utvägen att tränga sig emellan.

Den omständighet, hvilken allra först talar för nästa sångfests förläggande till Österbotten, är landskapets aflägsenhet från de svenska bygderna i södra Finland, hvilka äro gynnade af alla de fördelar hufvudstadens närhet skänker. Mellan svenskarna uti Österbotten, i norr, och uti Nyland samt på Egentliga Finlands med Ålands kuster och skär, i söder, finnas alla för samma stam gemensamma drag i lynne och karaktär och, enligt hvad erfarenheten tyckes vidhandengifva, äro de andlida intressena lika tillgodosedda af de förra som af de senare. Men alldenstund folket i norr mera varit anvisadt att reda sig på egen hand än i söder, där sagda förmåner stått till buds, så bör till uppmuntron och sporre hela landets samlade svenska intelligens vid de tillfällen, den direkt och, så att säga, personligen träder in bland folket, med godt minne komma de i norr boende tillmötes, emedan ju dessa af särskilda förhållanden äro hindrade att själfva uppsöka denna i fjärran samlade intelligens. Ty om hos själfva folket på de olika orterna mycken likhet yppas, så förekommer så mycken större skiljaktighet i de yttre förhållandena. I södra Finland är välståndet mera jämt. Körers och föreningars medlämmar hafva bättre råd att företaga en festresa. I Österbotten däremot hafva de flesta medlämmar svårt att bekosta en färd ens från en ort till annan inom själfva landskapet. Gäller det att begifva sig ännu därutöfver, är det blott ett fåtal af de intresserade, som kunna infinna sig, och däraf blir följden att befolkningen här uppe omsider skall finna sig skujten å sida, distanserad. — Då nu S. F. V. anstält en sång- och musikfest i Ekenäs, en i H:fors och en i Åbo, kan man väl således nu hafva skäl att vänta, det nästa fest skall anställas här.

Vi få visserligen icke förbise, att 1894 en tvåspråkig fest blef firad i Vasa. — Men, med all den lyftning den gaf sinnena, var den dock icke hvad den bordt. Tvåspråkigheten var något, hvarom den svenska allmogen icke kom på det klara, och hvilken han missförstod så, att han icke kom tillstädes. Festen i Vasa 1894 var den högro, den stora musikens fest; folkets var han icke.

Gäller det sedermera att inom de Österbottniska orterna bestämma platsen, torde väl valet falla på Vasa. Men att därom göra några yrkanden eller förslag är ännu för tidigt.

Nyheter för dagen.

Staden och länet.

— **Statsjärnvägarne.** Till förste bokhållare vid Jakobstads station har antagits andre bokhållaren *U. V. Lindberg.*

— **Landtmäteristaten.** Öfverstyrelsen för landtmäteriet har till elev antagit polyteknikern *A. Lehte* och förordnat honom till vicelandtmätaren S. Nilson för att i praktiska landtmäterigöromål inöfvas.

— **Egodelningsrättssammanträde.** I anledning af de besvär, som af bonden Henrik Back med flera anförts öfver värkställd storskiftesreglering och hemmansklyfning i södra Vallgrund by af Replot socken, håller nämde sockens egodelningsrättsammanträde å Vestergård hemman i berörda by tisdagen den 27 i denna månad.

— **Anslag för ryska språket vid Vasa navigationsskola.** Till bekostande af undervisning i ryska språket vid navigationsskolan i Vasa under nästkommande läseår har, efter beräkning af fyra mark för hvarje undervisningstimme, beviljats ett anslag af 200 mark.

— **Mäjerier och smörproduktionen vid desamma.** Uti kommunerna i Korsholms härad funnos under sistlidet år följande antal mäjerier, vid hvilka tillvärkades smör till nedanstående belopp, nämligen: 2 mäjerier i Laihela vid hvilka tillvärkades 52,000 kilo smör, 2 i Ylistaro 36,000 kg, 2 i Storkyro 35,000 kg, 2 i Lillkyro 24,700 kg, 1 i Jurva 18,000 kg, 1 i Petalaks 5,800 kg och 1 i Pörtom 2,100 kg.

— **Till lärlingar vid skogsvaktareskolan i Evois** från den 1 nästkommande november äro antagne bl. a. J. Huhtala från Kuortane och J. Katajamäki från Kauhava. — Aftp.

— **Prisförhöjning på öl.** Bryggeriaktiebolaget „Bock" och det i sammanhang därmed stående „Nya bryggeriet" hafva från och med i dag höjt priset å sina öltillvärkningar från 25 p. till 30 p. pr flaska.

— **Maltdryckstillvärkningen.** Under innevarande års andra kvartal förbrukades vid *Norra bryggeriet* i Kristinestad 9,750 kilogram malt, hvaraf tillvärkades 27,000 liter öl; vid *Turha* bryggeri i samma stad resp. 5,585 kg malt och 16,900 liter öl förutom ett mindre parti iskällardricka; vid *Toivo* därsammastädes resp. 5,610 kg malt och 14,700 liter öl samt ett mindre kvantum dricka; och vid *Ylistaro* bryggeri resp. 4,000 kg malt och 9,000 liter öl.

— **Årsväxten.** Angående årsväxten inberättar t. f. kronofogden i Ilmola härad i sin första berättelse följande:

Rågblomningen begynte i medlet af juni månad och har fortgått under blåsig, men kall och under slutet af blomningstiden jämväl regnig väderlek, hvilket torde medvärka till, att den förväntade afkomsten icke kan, oaktadt brådden i allmänhet ter sig vacker, uppskattas utöfver medelmåttan. Vårsådden försiggick i vanlig tid och med godt utsäde, men till följd af torkan under groningstiden samt därefter har utsädet grott ojämt och dåligt, hvarför brådden i vårsädesländerna uppkommit glest och är svag, i anledning hvaraf de senaste dagarnes nederbörd icke torde kunna numera förbättra deras beskaffenhet ens så mycket att en medelgod skörd kunde väntas. Nattfrosterna den 6, 7 och 8 juni hafva icke gjort nämvärd skada. Gräsväxten har, synnerligast i häradets östra kommuner, lidit af den långvariga torkan. Fisket i häradets kustorter har utfallit dels dåligt, dels såsom äfven i Närpes kronolänsmansdistrikt, ytterst skralt.

— **Tömningen af Vasa bataljons latriner.** Enligt af guvernörsämbetet i länet 29 juni sistförlidet år med föreståndaren för Korsholms jordbruksskola E. A. Vahlbeck upprättadt kontrakt har bemälda Vahlbeck åtagit sig renhållningen och tömningen af Vasa bataljons latriner, slaskbrunnar och sopkast mot en årlig ersättning af 2,000 mark. Men emedan Vahlbeck numera fr. den 1 nästinstundande november uppsagt kontraktet ifråga har krigskommissariatet hos guvernören i länet anhållit att låta å offentlig entreprenad auktion till den minstfordrande utbjuda berörda renhållnings- och tömningsarbete, räknadt från sistsagde dag.

Stadsfullmäktige

behandlade vid sammanträde i går följande ärenden:

I frågan ang. förlängd arrenderätt till Wolffska villaområdet, hvarom Vasa bomullsmanufakturaktiebolag giort anhållan, hade drätselkammaren föreslagit att dylik rättighet ej skulle beviljas till hela villområdet, utan endast till den del däraf, som är belägen söderom Framgatan och österom Boulevardsgatan i Brändö och borde ansökt arrenderätt meddelas bolaget intill utgången af år 1940, då marken tillfölle staden utan vidare ersättning; från

och med år 1907 skulle arrendet för marken ifråga utgå med 600 mk årligen. Beredningsutskottet tillstyrkte godkännande af detta förslag.

I anledning däraf, att bankdirektör Sölfverarm, såsom medlem i spinneribolagets direktion, förklarades jäfvig att deltaga i ärendets behandling och stadsfullmäktige honom förutan ej voro fulltalige, uppsköts frågans afgörande till nytt sammanträde, som skulle hållas instundande onsdag.

Stenläggningen af Brändö bro. Drätselkammaren hade insändt ett af stadsingeniören Lassenius uppgjort kostnadsförslag ang. nämda stenläggning, och framgick däraf att den areal, som borde stenläggas, utgjorde 2,205 kv. meter. Kostnaden för läggning af denna areal med nubbsten stälde sig sålunda:

prima nubbsten, 10 cm
bredd, à 9: 50 pi mr 12,127: 50;
d:o d:o 12 à 13 cms
bredd à 9: 50 . . 16,537: 50;
sekunda d:o 15 cms
bredd à 5: 50 . . 12,127: 50.

Beräknade kostnaden för läggning med fältsten à 3 mk 6,615 mk.

Enligt stadsingeniörens åsikt vore fältsten det lämpligaste beläggningsmaterialet och föreslog förty, att sådan sten skulle användas.

Särskilda talare inom stadsfullmäktige däremot ansågo, att sekunda nubbsten hällre borde användas.

För att stadsfullmäktige blefve i tillfälle att grundligare lägga sig in i saken, bordlades ärendet till onsdagens sammanträde.

Till inventeringsmän för stadens folkbibliotek utsågos rådhusvaktmästaren *Edvard Nylund* och folkskolläraren *Israel Köping*.

Anhållan om rättighet till fabrikstomt å Vasklot. I anledning af hr Alex. Friis anhållan att få antingen köpa eller arrendera hälften af en fabrikstomt å Vasklot för anläggande af industriel inrättning, föreslag drätselkammaren att hälften af den västligaste söderom järnvägen belägna tomten lämpligast kunde upplåtas mot ett pris af 20 pi pr kv, meter eller för sammanlagdt 2,369 mk eller mot 250 mks årligt arrende.

Ärendet hänsköts till den s. k. Vasklotkomitén, hvars utlåtande skulle inhämtas.

Uti skrifvelse till stadsfullmäktige meddelade häradshöfdingen K. J. Svahn sig hafva till bagaren E. A. Piispanen öfverlåtit hälften af hans egande villalott n:o 19 å Vasklot, och anhöll hr Piispanen om tillstånd, att å nämda lott uppföra en mekanisk värkstad.

Denna ansökan remitterades till såväl drätselkammaren som Vasklotkomitén, hvilkas utlåtanden skulle inhämtas.

Till medlemmar i beredningsutskottet för årets tredje kvartal utsågos hrr *M. Haglund*, *J. E. Salin* och *K. Selin*.

Försäljning af maltdrycker. Mot matvaruhandlerskan Johanna Vilhelmina Sahlbergs anhållan om rättighet att till afhämtning få sälja öl uti sin butik i gården n:o 34 vid Handelsesplanaden hade stadsfullmäktige intet att anmärka.

Förslaget ang. vidtagandet af ändringar i sällskapsklubbens lokal. Den i ärendet nedsatta komitén hade funnit, att genom vidtagandet af de föreslagna ändringarna i klubbens nuvarande lokal det åsyftade ändamålet ej blefve vnnnet, hvarför förslaget i denna del borde förfalla. Däremot föreslog komitén, att navigationsskolan borde förflyttas från dess nuvarande lokal, hälst som assessor J. A. Burman uti sin nyköpta gård erbjudit lämplig lokal för skolan ifråga, och navigationsskolans nuvarande lokal upplåtas till sällskapsklubbens förfogande äfvensom att åt drätselkammaren uppdrages att iordningställa sistnämda lokal för dess nya ändamål.

Frågan remitterades ytterligare till drätselkammaren för inhämtande af dess utlåtande öfver ofvanstående förslag.

— **De stadsbor, hvilka häfta för resterande kommunala utskylder** uppmärksammas därpå att, enligt en förliden söndag i kyrkan uppläst kungörelse, resterande komm. utskylder för förra halfåret 1896, om utmätning vill undvikas, inom den 14 dennes böra afgäldas hos stadsfogden, borgmästar *E. von Troil*, hvilken i detta afseende tager emot kl. 4—5 e. m.

— **Misshandelsmål.** En murare, som den 5 dennes å Handelsesplanaden i dryckesrördt tillstånd utan anledning öfverfallit en poliskonstapel med sparkningar samt slitit pagonnen från hans axel, dömdes i går af rådstufvurätten att böta för fylleri 20 mk för misshandel å person 40 mk.

En tunnbindare, som vid ett tillfälle nyligen i en af stadens esplanader råkat i gurgel med en kvinnsperson och därvid slagit henne med en fingerstjock käpp mot axeln så att käppen brustit af, dömdes likaledes vid samma tillfälle för misshandel till 30 mks böter samt ålades att utgifva särskilda vittnesarvoden.

En för sina vilda bedrifter ökänd hamnarbetare härifrån staden, hvilken den 5 dennes i ilskan öfver att blifva kallad „hamnbuse“ i en af stadens ölbutiker öfverfallit en landsbo och sårat denne i fingret med knif, dömdes äfvenledes i går för sin bedrift till 60 mks böter samt att ersätta vittnena i målet.

En bonde från Ylistaro, som i dryckesrördt tillstånd gjort sig skyldig till våld mot polis, dömdes äfven att böta för fylleri 10 och för våld mot polis 50 mk.

— **För smärre förseelser** dömdes i går af rådstufvurätten tvänne personer för fylleri hvardera till 10 mks böter; likaledes tvänne personer för fylleri och motstånd mot polis hvardera till sammanlagdt 20 mks böter samt en person för fylleri och oljud till sammanlagdt 20 mks böter, hvarförutom en ung man, som förolämpat sin forna käresta med ärekränkande tillmälen, bötfäldes till 25 mk.

— **Dom** i handlanden *Isak Emil Ekblads* konkursmål afgifves af härvarande rådstufvurätt måndagen den 12 dennes.

— **Bestyrelsen för den ryska lifräddningsföreningens Vasa filial,** hvilken förening står under H. M:t Enkekejsarinnans höga beskydd, har afgifvit årsberättelse för år 1896. Filialföreningens kassabehållning fr. år 1895 var 1,156 mk 41 pi och inkomsterna under året 528 mk. Summa 1,684 mk 41 pi. Utgifter under året 417 mk, behållning till 1897 1,267 mk 41 pi.

Filialföreningens värksamhet under året har inskränkt sig till underhållet af den vid denna stads hamn inrättade lifräddningsstationen samt föranstaltande af vakthållning vid stadens stränder och Sundom landet höst och vår vid isläggnings- och islossningstiderna. Den 5 december var den vid stadens strand posterade vaktkarlen i tillfälle att från drunkning rädda en bonde, som med häst och lass kört in på den då ännu svaga isen. För denna raska handling har vaktkarlen Johan Nelin tilldelats en extra belöning. Ehuruväl de utposterade vaktkarlarnes direkta hjälp icke vidare än vid ofvannämda tillfälle påkallats, hafva de helt säkert förekommit många olyckor genom att i tid varna och förhindra allmänheten från beträdande af svag is.

Antalet af filialföreningens medlämmar, hvilka från 81 under år 1894, uppgått till 148 påföljande år har åter under 1896 nedgått till 132, som utgjorde antalet vid ingången af sistnämda år.

Filialföreningens bestyrelse har under året utgjorts af guvernören öfver Vasa län, generallöjtnanten *W. Schauman*, ordförande, samt följande ledamöter: borgmästaren *Victor Cajanus*, kommunalrådet *Chr. Bruun*, vicekonsuln *Alfred Hedman* samt sjökaptenerna *A. G. Ahlström* och *K. E. Pomelin*; sekreterare- och kassörsbefattningen har omhänderhafts af vicelandskamereraren *Karl Eskelin*.

— **Sjöfarten.** Natten mot gårdagen inkom ångfartyget „*Nicolai*“ med last af smörsalt på fat samt socker och annat styckegods. Ångaren afgick i går mot aftonen till Uleåborg, medförande genomgående last.

I går på morgonen anlände „*Sundsvall*“ med diverse last och skall afgå i dag vid vanlig tid.

På eftermiddagen inlöpte „*Södern*“, medförande diverse last.

Den stora engelska ångaren „City of Wakefield“ som legat vid Vasklot pier och intagit trälast, afgick i går till Åbo, där den intar ytterligare 400 standert bräder, hvarefter den för sin last till Malaga.

— **Dödsfall.** Enkefru *Maria Sofia Jung* afled i Gamlakarleby den 3 dennes 59 år gammal.

— **Gamlakarleby ungdomsförenings** månadsmöte försiggick i söndags i föreningens lokal. Vid mötet, som var talrikt besökt och öfvervarades af bl. a. främmande hofrättsauskultanten Th. af Reeth, granskades, enl. Sv. Ö., sista delen af det för föreningen uppgjorda förslaget till stadgar samt beslöts att föreningens årsfest skulle firas någon „vacker söndag“ under denna månad.

— **Själfmord i Gamlakarleby.** Senaste lördag påfans vid allmänna landsvägen som leder söderut från Gamlakarleby stad en mansperson liggande död. Vid värkställd undersökning befans mannen vara en skräddaregesäll, Ilvonen, hemma från Tammerfors och omkring 40 år gammal. Vid obduktionen visade det sig att I. förtärt karbol. — Sv. Ö.

— **Dråp.** Sistlidne söndag på aftonen i hjälslog torparen Johan Autio, från Rantatöysä by i Alavo socken, under ett å Katajasaari torp i Tohni by af Töysä socken hållet dryckesgille med knif torparen Johan Koskinen, från sistnämda by.

— **Sakta går det, men kommer gör det.** Två bjudningsbref, hvilka den 26 juni afstämplats å postkontoret i *Gamlakarleby*, hunno *hit* i förgår. Under sin närmare elfva dygns resa hade brefven hunnit vara med om något slags kaffejunta, ty kuverten hade fått sig duktiga sumpfläckar, men med bröllopsbudet kommo de för sent.

— **Två måste de väl ändå ha varit,** hvilka i söndags under regnet upptågade från ångbåtsbryggan till staden, nämligen den „ende umeåresanden“ och — Vasa Tidnings egen Löparnisse.

Hemlandet.

— **Studentexamen.** Efter det skolöfverstyrelsen hos senaten anhållit om förklaring, huruvida kungörelsen af den 22 april 1896 angående *skriftliga profvet i latin* borde gälla äfven angående de förnyade skrifprofven i latin af de elever, hvilka i våras aflade skrifprof för studentexamen, men blifvit i det latinska profvet underkända, har senaten, enl. N. Pr., funnit ifrågavarande kungörelse icke ega tillämplighet å dessa förnyade skrifprof. — Dessa elevers skrifprof i latin böra således afläggas på det förut gällande sättet.

— **Raumobanan.** Stadsfullmäktige i Raumo har, enl. Hbl., anhållit att från den 1 nästkommande augusti få upplåta Raumo järnväg för trafik, sålunda att till en början tvänne blandade tåg med 27 kilometers medelhastighet dagligen skulle afgå åt hvardera ändpunkten. Tågen komme sålunda att afgå från Raumo kl. 10,30 f. m. och 2,34 e. m. samt anlända till Peipohja kl. 12,36 och 4,40 e. m. Från Peipohja åter komma tågen att afgå kl. 1,30 och 6,10 e. m. samt anlända till Raumo 8,37 och 8,16 e. m. Dessutom anhålles om rätt till expedierande af extra tåg.

— **Presidenten Montgomery,** som lär varit inbjuden gäst vid nordiska sjöfartsmötet, återvände den 4 juli från utlandet med ångf. Nordkusten. — Aftp.

— **Tullvärket.** Till t. f. advokatfiskal vid tullstyrelsen har, enl. Aftp., förordnats kanslisten vid samma styrelse, vicehäradshöfding *F. W. Haavisto* för tiden från den 14 juli till den 1 oktober, då ordinarie advokatfiskalen *O. J. Karsten* återträder i tjänst.

— **Till kommunalläkare i Elimä** kommun har, enl. Aftp., förordnats med. lic. *E. W. Duncker*.

— **Resestipendium.** Typografernes förening i Helsingfors beslöt i måndags enhälligt att tilldela kemigrafen Georg Werner det ledig anslagna resestipendiet, stort 150 mk, för en studieresa till konst- och industriutställningen i Leipzig. — Aftp.

— **Ett möte af järnvärksegare** från östra Finland var i tisdags sammankalladt i societetshuset i Helsingfors. Aftp., som ej känner mötets program, tror att tullfrågor därvid förevarit till behandling.

— **Helsingfors spårvägsaktiebolag** är f. n. ifrigt betänkt på att å sina spårvägsanläggningar utbyta hästkraft som drifvande kraft mot elektricitet. Nu senast har i dessa dagar en representant för den elektriska firman Allgemeine Elektrische Gesellschaft i Berlin tagit terräng- och andra förhållanden vid spårvägslinjerna i betraktande för att till bolaget inkomma med kostnadsförslag för anläggandet af en elektrisk ledning. En mängd andra likartade firmor i Tyskland ämna äfven ingifva kostnadsförslag.

Vid bolagets stämma i september kommer frågan att upptagas till behandling, sedan man likvist inhemtat stadsfullmäktiges mening i saken. — N. Pr.

— **Sträjk å Sandvikens snikkerifabrik.** Å Sandvikens snickerifabrik i Helsingfors nedlade i måndags ett hundratal man snickare, svarfvare och snickerimaskinarbetare arbetet efter att för fjorton dagar sedan i all form hafva sagt upp sig. Anledningen till missnöjet utgöres af vissa förändringar i fabrikens ordningsregler: utfärdandet af förbud mot tobaksrökning annanstädes än i matsalen, förbud att utan lof och giltig orsak aflägsna sig från fabriken under arbetstiden o. s. v. Mest åtgärder, dem förvaltningen vidtagit med hänsyn till den nya arbetareförsäkringslagen, som d. 1 januari träder i gällande kraft. — N. Pr.

— **Tidningsmännen i Dalarne.** Vid en i fredags för främlingarne på „Kullen“ i Falun gifven supé utbragte redaktör Erkko en skål för Sverge. För Finland talade öfversten frih. von Rosen.

— **Bärgningsbragd.** Den 24 sistlidne december, på själfva julaftonen, strandade ångaren Jupiter från Amsterdam i närheten i Nargön, hvarest ångaren gick till botten. Baltiska bärgningsbolaget i Reval erbjöd sig att upptaga det förolyckade fartyget, och kontrakt därom afslöts äfven. Men efter sex månaders fåfänga ansträngningar nödgades man upphöra med bärgningsarbetet, och den sjunkna ångaren lämnades åt sitt öde. Ryska bärgningsbolaget Neptun i Kronstadt inköpte emellertid ångaren Jupiter af dessa holländske egare, sådan den samma befann sig på sjöbottnen, och arbetet med Jupiters upptagande påbegyntes. Efter mindre än en veckas ansträngningar lyckades sistnämda bolag också få upp ångaren, och senaste lördag inbogserades den samma till Reval, där bärgningsbragden väcker allmän förvåning, i synnerhet som det Revalska bolaget totalt misslyckats under sina bärgningsansträngningar.

Det hufvudsakliga bärgningsarbetet har utförts af den här välbekanta ångaren Merkur, under ledning af dess hurtige befälhafvare, kapten Alex. Bruun hemma från Helsingfors. Dessutom medvärkade vid bärgningen samma bolag tillhöriga ångarena Neptun och Telegraf.

Ångaren Jupiter, som är illa ramponerad i bottnen, skall med det första transporteras till Petersburg eller Stockholm för undergående af grundlig reparation. — Afp.

— **Om växelförfalskaren kollegan J. E. Pajala** skrifver N. Pr.: Pajala, som ofta låtit tala om sig i tidningsprässen, är född 1862, har aflagt teologisk dimissionsexamen och sedan 1889 varit t. f. kollega i religion, svenska och finska vid Mariehamns tvåklassiga elementarskola. Vid sidan af sin pedagogiska värksamhet sysslade P. som föreståndare för Kansallispankkis kontor i Mariehamn, en befattning från hvilken han för några dagar sedan på „egen anhållan“ entledigades.

— **Med anledning af dagens balansskandaler** gör Aftonposten följande reflexioner:

Det tjänar till intet att vara sentimental i fråga om samhällsföreteelser, huru beklagliga dessa än i och för sig äro. Och än mindre är det skäl att, såsom emellertid någon gång skett, söka skylla felet på andra samhällsklasser och partier, än dem man själf tillhör. Hut går så lätt hem igen.

Men alldeles likgiltigt och med tystnad kan man dock icke förbigå det sakförhållande, att under de senaste dagarna yppat sig såväl en betydande kronofogdebalans som en växelförfalskning, hvilken stannat chefen för ett bankkontor till last. Det kan ju visserligen bero af en tillfällighet, att dessa brottsliga handlingar, hvilka väl hvardera ha sin rot flere år tillbaka i tiden, nu samtidigt trädt i dagen. Men tvänne fall på en gång, sammanställda med alt hvad vi i detta afseende för öfrigt på senare tid fått bevittna, tyda dock på djupare orsaker än tillfälligheter.

Då ett samhälle är stadt i så rask ekonomisk utveckling som vårt, och då det förtjänas så mycket pengar som här isynnerhet under de senaste åren, så följer därmed äfven en stegring af lefnadsvilkoren, eller af hvad man i nationalekonomin kallar: standard of life. Härom är häller intet att anmärka, därest tillgångarna det medgifva. Men om äfven de, som icke ha råd, följa exemplet, då är ofärd nära.

Man kan i själfva värket icke dölja för sig, att förhållandet mångenstädes i vårt land är sådant; och för att råda bot härpå, borde framför alt den uppfattning motarbetas, som bringar folk att lefva öfver sina tillgångar för att, som det heter, icke vara sämre än andra.

Slik falsk ambition bör icke uppmuntras af den allmänna meningen.

— **Det hemliga finska partimötets protokoll.** Den i Tavastehus stad utkommande finskspråkiga, men icke finsktsinnade tidningen „Hämäläinen“ tror sig med säkerhet kunna påstå, att det protokoll, som „Nya Pressen“ senaste torsdag i god tro publicerade såsom fördt vid ett hemligt finskt partimöte den 4 och 5 juni 1896, i själfva värket tillkommit efter och ej före landtdagen. Bladet anser protokollets innehåll bära tydligt vittne om, att så är förhållande, att hela protokollet är idel humbug och att „Nya Pressens“ redaktion under hufvudredaktörens frånvaro låtit draga sig vid näsan.

„Internationella agenturbyrån“.

Om denna affär, med hvilken äfven någon af våra läsare säkerligen råkat i delo, skrifver N. Pr. följande:

Sedan vintern 1896 har härstädes existerat en affär, som under firma „Internationella agenturbyrån“ bedrifvit försäljning af diverse dussinvaror såsom mikroskoper, medel mot vägg-ohyra, Riga balsam och diverse ofelbara arcana. Genom stora annonser specielt i landsortsprässen puffade byrån för sin affär, och att döma af den mängd bref som började inlöpa till „Internationella agenturbyrån“, fastnade äfven många på kroken. Men då dessa skulle tillställas sin adressat, visade det sig, att detta icke var någon lätt sak, ty „internationella agenturbyrån“ stod ingenstädes att finna, den tyktes endast existera i tidningsannonserna. Man vände sig nu till polisen, och det visade sig nu, att „Internationella agenturbyrån“ innehades af en titulus Oskar Abraham Thorgny, hvilken för tillfället logerade i ett kyffe i Hermanstad. Oskar Abraham Thorgny befans vara svensk undersåte samt titulerades i sitt pass disponent. Då nu Thorgny skulle på postkontoret uttaga de till Internationella agenturbyrån adresserade brefven, vägrade kontoret att utlämna dem åt honom, emedan det visade sig att han icke af magistraten utvärkat sig tillstånd att drifva den ifrågavarande affären med den pompösa firmabenämningen „Internationella agenturbyrån“. Detta tillstånd skaffade sig Thorgny nu, så att han fick ut sina bref. Men kort härpå började det småningom inlöpa förfrågningar till polisen, hvad slags affär den internationella agenturbyrån egentligen var, af personer, som trots de insändt remissa jämte sina beställningar icke fått dem effektuerade.

På hösten sistlidet år fick sig Thorgny en kompanjon, en titulus Johan August Ekvall från Stockholm. Från denna tid synes „Internationella agenturbyrån“ begynt utvidga sin värksamhet med ficktjufnader, ty nu började till detektiva polisafdelningen inlöpa anmärkningar om att personer, hvilka på värdshus sällskapat med de båda innehafvarne af „Internationella agenturbyrån“, förlorat sina plånböcker, och att starka misstankar hystes att de båda kompanjonerna hade sitt finger med vid plånböckernas försvinnande. Men längre än till misstankar kom man ej, ty bevis saknades; dock höll polisen ett skarpt öga på de båda industririddarne, hvilka flitigt besökte värdshus och biljarder samt förde ett höst oregelbundet lif.

Natten mot den 23 sistlidne juni mötte en kypare från Kajsaniemi värdshus, hvilken var på väg hem, på Ö. Henriksgatan tvänne manspersoner, af hvilka den ena stannade och hälsade på kyparen såsom på en gammal bekant. Han öfverhopade den öfverraskade kyparen med vänskapsbetygelser, klappade honom på axeln och på bröstet samt föreslog att de skola fira återseendet med en liten utflykt till stadens utkanter. Men härpå gick kyparen, som alls icke kände mannen, icke in, utan lämnade sin nyfunne vän och gick hem. Men vid hemkomsten märkte han, att han förlorat sin plånbok, inneållande omkring 150 mk. Han misstänkte nu genast, att han blifvit bestulen af den vänskaplige mannen på Henriksgatan, hvarför han begaf sig till detektiva polisafdelningens kontor, där han anmälde om förlusten af plånboken samt beskref den förmodade tjufvens utseende, hvilken beskrifning fullkomligt passade in på titulus Johan August Ekvall.

Samma natt infunno sig tvänne som herremän klädda individer på besök hos tvänne i gården n:o 31 vid Sjömansgatan boende kvinspersoner. Efter det de båda „herrarne“ betalt sin förtäring å stället, hvarvid de växlat en hundramarkssedel, hade de aflägsnat sig. Kort härpå märkte kvinnorna, att från lådan i en byrå i ett af rummen försvunnit penningar till ett belopp af inemot 100 mk. Den af herremännen växlade hundramarkssedeln fans likväl kvar; den hade nämligen icke legat tillsammans med de andra pengarna, utan varit insatt i en ask i samma låda. Kvinnorna misstänkte genast att de båda herremännen lagt vantarna på pengarna, så mycket mer, som de under en förevändning förskaffat sig tillträde till rummet, där byrån fans. Kvinnorna anmälde genast om stölden å detektiva polisafdelningens kontor samt gåfvo en noggrann beskrifning på de båda männen, hvilka de misstänkte för stölden. Denna beskrifning öfverensstämde på pricken med Thorgnys och Ekvalls signalement.

Vid de efterspaningar, som på grund af dessa anmälningar gjordes af detektiva polisen, anhölls Ekvall och Thorgny såsom starkt mitstänkta. De bestredo i början all vetskap om stölderna, men sedan de igenkänts af de bestulna och äfven af andra personer samt annan bevisning förebrakts, erkände de, att de tillsamman begått stölden i gården n:o 31 vid Sjömansgatan, hvarjämte Ekvall erkände, att han ensam begått stölden å Östra Henriksgatan. Thorgny hade likväl äfven då varit i hans sällskap. De häktades hvardera i måndags.

Thorgny är född i Dalarna, ehuru skrifven i Stockholm, samt 31 år gammal. Ekvall är äfven skrifven i Stockholm och 35 år gammal. Han har förut varit maskinarbetare, men senast innehade han en biljard i Stockholm, tils han, såsom nämdt, sistlidne höst begaf sig till Helsingfors.

— **Uno Cygnaeus' minne, hylladt i Sverge.** Den kända, äfven af finländare ofta besökta slöjdskolan i Nääs firade den 30 juni sin 25 års fest. I det „minnestal“ dir. Saloman vid detta tillfälle höll ingingo följande ord:

„Otacksamt vore förvisso, att på en dag, sådan som denna, halka öfver de befruktande intryck, värksamheten här på Nääs fått från Uno Cygnaeus — han, som bär hedersnamnet „finska folkskolans fader“. Jag nämner honom, och honom ensam, icke därför, att vi ej fått mottaga intryck äfven från många andra håll — utan emedan det är själfva utgångspunkten åtminstone för min personliga värksamhet i uppfostringskonstens tjänst, jag först fick fastslagen af honom. Hans namn, välsignadt af så många i vårt systerland hinsidan Bottenhafvet, skall icke häller vara glömt på denna svenska läroanstalts högtidsdag.“

— **Finland i den utländska prässen.** Vårt land i historiskt, statsrättsligt och socialt hänseende utgör föremålet för en serie artiklar i *Dresdener Journal* af professorn vid tekniska högskolan i Dresden, Wilh. Scheffler. Förf. som senaste vår under ett längre besök i Helsingfors och landsorten själf samlat materialet till sina artiklar, är ytterst sympatiskt stämd mot „det öfverraskande landet“, som man i Europa knappast känner till namnet. — Efter en beskrifning af Helsingfors och dess sevärdheter m. m., dröjer förf. särskildt vid vårt skolväsen och egnar promotionen en lång artikel. Hans besök i samskolorna ha kvarlämnat det allra bästa intryck: flickorna sågo vakna och intelligenta ut, gossarna förde sig artigt och hyggligt — ömsesidigt föreföllo de att sporra hvarandra framåt. Professorn ämnar i Chemnitz ytterligare i föredrag redogöra för Finlands egendomliga, hvad språkundervisningen beträffar, mycket utvecklade skolväsen.

Promotionen beskrifver förf. såsom en ungdomens, vårens, ljusets fest efter vinterns arbete och mörker. För att ge sina tyska läsare en uppfattning om hvad en „magister“ är, får han lof att gå efter exempel ända till Faust: „Heisse magister, heisse doktor gar“. — Förfullständigande den medeltida prägel, som hvilar öfver festen, är det en fager tärna, som binder kransen åt ljusets riddare. „I denna praktbukett af damer“ — säger förf. — „fans alt hvad Finland har ypperst af dygd, ungdom och skönhet. Den utvalda skaran anfördes af en allmän kransbinderska, vald af samtliga magistrar, en företeelse smärt som granen, ljus som björken, strålande i dessa milda färger, som blott Finlands sol och luft kunna frambringa“. — Till den högtidliga prägel, som hvilade öfver akten, bidrog icke minst att Finlands berömde diktare Z. Topelius erhöll jubeldoktorshatten. — Bland egendomliga företeelser nämner förf. att en gemen soldat — en värnepliktig — erhöll magisterkransen på samma gång som hans general bekläddes med hedersdoktorshatten. — Hbl.

— **Långväga missionär.** Från Oroomiah i Asien har anländt till Ekenäs missionär Knanishu Moratkahn, infödd perser, föreståndare för tvänne af honom därstädes bildade skolor för kristna barn af nestorianska kyrkan. — V. N.

— **Snabb expedition.** I måndags afsände en tjänsteman från Helsingfors kl. kvart öfver 11 f. m. ett dringend telegram till Åbo och erhöll 5 minuter senare underrättelse från nämda stad per telefon, att telegrammets innehåll blifvit delgifvet åt resp. telegramemottagare. — Hbl.

— **Trillingar** födde härom dagen en hustru i Airaksila by. Barnen voro friska och att de icke voro några vanliga knattingar bevisar den omständigheten, att t. o. m. den minsta uppgifves genast vid födelsen ha vägt $9^1/_2$ gamla skålpund. — U. Savo.

— **Hvad han bättre behöfde.**

Predikanten:

— Jag kommer för att bringa er något, som ni väl behöfver i er sorgliga ensamhet — tröst.

Straffången:

— Hm; men en bra fil eller såg behöfde jag bättre.

Konungariket Nya Israel?

I alla länders tidningar behandlas för närvarande med en viss utförlighet frågan om upprättandet af ett nytt israelitiskt konungarike. Några blickar äro fästade på den nya världen, andras och kanske de flestas på Palestina, enär judarnes traditioner ju äro fästade vid detta land, och här är äfven en utmärkt mark för vidare kolonisation. Här finnes grunden till ett nytt israelitiskt konungarike under turkisk öfverhöghet.

Trots all judefientlighet i Österrike, Tyskland, Frankrike och andra västeuropeiska stater har likväl denna idé en jämförelsevis ringa betydelse. Först i Ryssland och sydöstra Europa finnas dessa tusen och åter tusen fattige, alla borgerliga rättigheter saknande judar, hvilka med längtan emotse förvärkligandet af tanken om ett nytt konungarike Israel.

Man kan förstå att judar, som lefva under dylika förhållanden, i fattigdom och uselhet tro sig se förlossningen i upprättandet af ett nytt judiskt rike. Säkert är också, att bland de breda lagren af den judiska befolkningen i Ryssland och Balkanstaterna en stark opinion rest sig för saken. Men å andra sidan får man ej glömma, att den bildade, den lärde juden i dessa länder långt ifrån hälsar det nya riket välkommet.

En karaktäristisk artikel af en dylik judes hand återgifva vi här i sammandrag:

„Judefrågan utbreder sig som en farsot. Den är ett utmärkt sätt att göra sig omtalad. En hvar okunnig tror sig ha rätt att smäda judarna och hvarje falsk människovän att taga dem i försvar. Judevänligheten såväl som judefiendtligheten är helt enkelt humbug.

Tanken att återupprätta ett judiskt rike står i skarp strid mot judendomens utveckling. Genom det judiska rikets tillintetgörelse, genom templets ödeläggelse har historien för tid och evighet fält sin dom öfver judarne som nation.

Alla Tysklands och Österrikes rabiner ha upprepade gånger uttalat sig mot denna idé om ett nytt judisk rike. Öfverrabinerna i Frankrike och England och storrabinerna i Turkiet ha äfvenledes fördömt en officiell judisk folkrörelse. Det kan ej kraftigt nog protesteras mot planen att judarne skola sammansluta sig, ty det skulle endast göra, att de skilda landens judar skulle komma i en falsk dager.

Den man, som yrkar på judarnes sammanslutning, sätter ett farligt vapen i de judefiendtliges händer".

Dessa uttalanden äro tydliga nog. I dem afteckna sig den bildade judens rädsla för att tanken på ett självständigt judiskt rike skall kullkasta, hvad som kostat år att bygga upp, nämligen erkännandet af judarne som statsborgare i de länder, där de slagit sig ned och där de ännu icke ega några rättigheter.

För öfrigt må man komma ihåg, att judarne ej äro en sådan enhet, som det ofta tros. De sönderfalla i de judar, som bo i norra och mellersta Europa och de som bo i södra. Dessa båda racer tala hvar sitt språk, ha sina särskilda tempel och särskilda kyrkogårdar. Och judarne ha för öfrigt öfveralt, där de slagit sig ned, tagit intryck af det lands seder, där de vistas.

Men är det tänkbart, att ett israelitiskt konungarike låter grunda sig på en nation, som är så mycket splittrad? Och hvilken skilnad i de olika länderna boende judarnes seder! Sänd en skeppslast af de skandinaviska judarne ned till Palestina och låt dem i förbifarten gå i land i norra Afrika och taga i betraktande de där boende judarne. Låt dem se dessa för öfrigt vackra nordafrikanska judinnor med sina fylliga hvita ansikten, iförda höga, spetsiga mössor och silkesbyxor och fråga sedan hr Levy eller hr Meijer om de tillsammans med dessa österländska damer vilja bilda ett nytt konungarike. De skola helt säkert svara nej. Eller presentera en af de snuskiga polska judarne för en af dessa ståtliga nordafrikanska skönheter och fråga, om hon vill utvandra med honom och hon skall säkert rygga tillbaka för den smutsiga kaftanen och hvitlöksstanken.

Kanske har han rätt den lärde jude, hvars ord vi här ofvan återgåfvo, att judarne på samma gång templet ödelades äfven gingo under som nation och som sådan aldrig skola stå upp mera.

Utlandet.

— **Fredsunderhandlingarna.** Den 3 juli gjorde ambassadörerna gemensam framställning hos Porten om att de turkiska militärdelegerades och militärattacheernas förarbeten rörande gränsregleringen måtte afslutas med det görligaste första. Ambassadörerna fäste tillika Portens uppmärksamhet på att detta dröjsmål värkar förhalande på fredsunderhandlingarna.

I anledning af denna kollektivframställning har ett ministerråd egt rum.

— **Numa Droz.** Schweitz'iska telegrafagenturen förklarar att Numa Droz icke afböjer platsen som generalguvernör på Kreta, men att han uppskjutit sitt definitiva beslut till dess stormakterna blifvit ense rörande en hel mängd punkter som ännu äro oafgjorda. De faktiska underhandlingarna äro ännu sväfvande; Droz tror att de ännu komma att draga länge ut på tiden.

— **Valen i Serbien** förlöpa öfveralt under ordning och lugn. De radikalas valseger är säker.

— **Pesten.** Pesten i Dscheddah är i aftagande; däremot ha enstaka fall förekommit bland piligrimer, som blifvit öfverförda till öar i Röda hafvet.

— **Öfversvämningar i Frankrike.** Öfversvämningarna i södra Frankrike fortfara. Floderna Odour och Gers ha gått öfver sina bräddar. Några delar af staden Auch stå under vatten. Flerstädes ha människor omkommit.

— **Tessaliens utrymmande och den neutrala zonen.** Daily Chronicles korrespondent i Aten meddelar, att hr Ralli sagt åt honom, att enligt privata underrättelser Tessaliens utrymmande skulle börja den 15 september. Emellertid kan man annotera det definitiva fastställandet af den neutrala zonen mellan den turkiska och den grekiska hären; härom meddelas följande:

Den 1 juli blef vid förposterna en öfverenskommelse undertecknad af den turkiska generalstabschefen Iwzet bey och den grekiska kaptenen Hadjanesti, enligt hvilken grekerna få besätta Västtessaliens bärgstrakter för att undertrycka den där herskande fullkomliga anarkin och röfvareväsendet. Turkarna bibehålla besittningen af Trikala och Kalabaka. Trakten vid Domokos blir neutral och härifrån löper gränslinjen längs foten af Pindus-bärget till Malakassi. Naturligtvis är öfverenskommelsen endast en interimistisk åtgärd för upprätthållandet af ordningen under fredsunderhandlingarna.

Porträttet.

Af *Sture.*

Där står en liten mörk pappkartong undangömd i ett hörn af hans bokskåp. Den har stått där i många år, utan att han egnat den någon uppmärksamhet; i dag håller han dock på att ordna om i bokskåpet och tar fram kartongen. Den innehåller hans porträttsamling, han har nämligen ej ens brytt sig om att skaffa ett album för den.

Skall han öppna kantongen? Ja, hvarför inte, det är värkligen länge sedan sist.

Han öppnar locket och stjälper ut porträtten på bordet.

Det är värkligen en hel del detta, en brokig samling af anletsdrag och klädedräkter, och alla ha de ett eller flera minnen att berätta, en hel hop äfven det, från skilda håll och tider. Det är ju, som om han slår upp en bok om sig själf, tycker han, och läser bit för bit, kapitel för kapitel, och därför glömmer han också snart böckerna och bokskåpet och sällskapar blott med porträtten.

Här äro föräldrar och syskon. Det är ett kapitel för sig, gediget och allvarligt. Där åter är bilden af en intim barndomsvän. De voro en gång som bröder, nu brefvexla de ej ens. Nå ja, det är väl icke så underligt det, det är mest så lifvets gång.

Och här komma två „gamla flammor" i sällskap. Rätt lustigt för resten, att just de skulle komma att ligga så där sida vid sida här i kartongen! Det var annars på skilda ställen och skilda tider han „slog" för dem. Han känner igen dem. Täcka och retande se de ut båda två. Det var minsann uppsluppna, tokroliga äfventyr han upplefde tillsammans med dem! Månne de äro lika kysstäcka ännu? tänker han och ler för sig själf. Det var en munter, ungdomssyster bit, det där!

Men hvad är det här för ett porträtt, som behöfver ett särskildt omslag? undrar han och vecklar upp ett silkespapper.

Åh, det är hon!

Han skjuter häftigt de andra porträtten ifrån sig och behåller blott hennes i handen.

Jaså, hon har kommit tillsammans med de andra! Ja, då behöfdes det värkligen ett särskildt omslag. Huru väl han känner igen de dragen också. Det finnes dock något i dem, som de andras icke ega. I detta kapitel kommer det poetika! Åh, det är icke bara ett kapitel, det är egentligen en del för sig, en urklippsföljetong så att säga. I två år läste han den bit för bit, och så var den slut, ja, det vill säga, den kom icke ut längre, den upphörde, just när den var som mest spännande, utan att ha kommit till slutet, och därför behöfdes det heller aldrig någon „bindning".

Två år, det var dock rätt länge det, fastän det gick så fort!

Hon hade kommit långt bort ifrån och hennes anhöriga kände han ej, och han hade också kommit långt bort ifrån och hon kände icke heller hans närmaste, och så hade de mötts i den stora staden, där de båda voro främlingar, och kommit att älska hvarandra.

Nog mins han bekännelsen och den första kyssen med!

Det var något eget med henne. Hon var ej lik de andra. Vacker? Åh, icke just det, mången var vackrare än hon. Nej, det var något annat. Glad var hon ständigt och sprittande lekfull som ett barn understundom, och ändå kände han sig oftast så ofullkomlig i hennes närhet, kände att det fans så mykket groft och oskönt hos sig, om behöfde arbetas bort mer och mer, och något sådant erfor han aldrig i de andras sällskap. Det låg något förädlande i hennes umgänge, något, som han icke ens tordes nämna för andra af fruktan att det skulle smutsas. Det var, som omgafs hennes varelse af en slöja af finaste skärhet, af oskuldsfullaste renhet, och hans ständiga fruktan att besudla den gjorde honom själf renare. Han hade också varit en djäfvul, om han ens sökt åstadkomma en imma på den renheten!

I två år räckte det, i två år talade de om kärlek som den naturligaste sak dem emellan — och så var det slut. Och hvarför blef det slut? Ja, hvem kan så noga spåra orsakerna till värkan? Litet gör ofta så mycket och mycket ofta så litet här i verlden — hvar är gränsen? Skilsmässa, afstånd och tid — kanske var det det . . .

Sedan har han aldrig hört något af henne. Hvar är hon nu månne? Har hon funnit en annan eller en annan henne? Åh, han vill ej tänka på det! Det är bäst, att han ingenting vet. Han skulle icke för alt pris i verlden vilja veta något, som skulle oskära hennes minne, han vill behålla det som det är, ty som det nu är, älskar han det som en helig relik.

Jag är en fattig usling, som knappast eger bröd för dagen — säger han och ler ett bittert löje — huru skulle jag ha kunnat bevara henne sådan hon då var? Jag hade försyndat mig, om jag bundit henne vid mig. Och till gengäld för att så icke skedde — tillägger han och torkar sakta bort ett damkorn från porträttet under det hans anletsdrag åter skifta uttryck och hans ögon glimma fuktiga — till gengäld har hon lämnat mig ett minne, som ännu efter många år skänker min ande sabbatsstunder.

Om hvartannat.

— **Svår hagelskada i Östergötland.** Ett förfärligt oväder, i våldsamhet helt visst utan motstycke i mannaminne, drog den 1 dennes öfver Norrköping i nordostlig riktning. Det var en formlig naturrevolution, hvari regn, hagel, storm och åska stredo om herraväldet.

Genast efter ovädret började rapporten om härjningar eller ödeläggelser inlöpa. Så berättades från Thorshag, att haglen, som här varit otroligt stora och hårda, utslagit ej mindre än 138 fönsterrutor endast i fabrikslokalen, hvarförutom de farit härjande fram i trägårdarna etc.

Den mest nedslående underrättelsen ingick emellertid från Norrviken. Aldrig förr hade därvarande trägårdar lofvat en så rik skörd som i år. Det var en välsignad äring där i fjol, men nu väntade direktör Abelin en snart sagdt makalös sådan. Träden voro så godt som nedtyngda med bördan af bara kart. Och så kom detta oväder och i ett slag grusade så godt som alla förhoppningar. Om han efter dessa härjningar, nej ödeläggelser, finge 10 procent af hvad han förut väntat, så kunde det anses mycket.

En person, som farit på velociped från Sörmland, hade å Kolmorden passerat fotshöga hageldrifvor.

Från Tingstad lämnas en skildring, som tyder på, att man där fick erfara en urladdning, som i sin ohyggliga storslagenhet knappast låter beskrifva sig. Blixt och dunder, regn, hagel och storm, alt var väldigare än hvad 50-åringar någonsin säga sig ha upplefvat. En arbetare träffades af blixten.

Äfven från Linköping och andra trakter inlöpa underrättelser om ovädrets härjningar.

— **Trondhjems 900-års jubileum** kommer att under storartade festligheter och i närvaro af h. m:t konungen och h. k. h. kronprinsen firas från den 18 till och med den 20 juli. Programmet är följande: söndagen den 18 utföres koralmusik å gatorna kl. half 7 på morgonen, något som också upprepas de båda andra dagarna. Kl. 10 är det gudstjänst i stadens samtliga kyrkor och kl. 12 mottager konungen de främmande deputationerna. Kl. 1 gifves salut från fästningen och kl. half 3 utföres det stora jubileumsoratoriet i domkyrkan. Det upprepas också de två följande dagarna. Alla jubileumsdagarna bespisas stadens fattiga med middagsmåltid. På eftermiddagen är den stora borgarprocessionen till Ilevolden, där en stor folkfest hålles.

Måndagen den 19 är gymnastikfest. Kl. half 5 bespisas de inkommenderade trupperna, medan staden ger stor festmiddag med bal.

På tisdagens morgon är regatta och därefter kl. 11 militärdefilering. Senare gifves en folkkonsert.

— **Tunnel mellan Skottland och Irland.** Från London meddelas: Presidenten i handelsdepartementet, Ritchie mottog i går en deputation från handelskammaren i Belfast, hvilken för honom framstälde nödvändigheten af att en tunnel bygdes mellan Skottland och Irland. — Ritchie svarade, att sakens vikt väl insågs af hvar och en. Praktiskt sedt måste frågan gälla, om regeringen kunde ikläda sig stora utgifter för densamma. Två frågor erbjöde sig: läte sig tunneln utföras? och: hvarifrån skulle penningar erhållas? Enligt deputationens beräkningar skulle byggnaden kosta 8 a 12 miljoner pund, andra hade t. o. m. beräknat en kostnad af 16 miljoner. Hittills hade ingen tunnel bygts på så stort djup. Delvis måste nämligen denna tunnel byggas 800 fot under hafsytan. Vattnets tryck skulle sannolikt på djupet omöjliggöra hvarje byggnadsarbete. Hr Ritchie tillade, att han icke kunde utlofva, att regeringen skulle bidraga med penningehjälp.

Deputationen hade ansett, att 15,000 pund försloge till förarbetena, men äfven detta vore för låg beräkning. Likväl ville han förelägga ärendet för skattekanslern.

— **En återfunnen komet.** Den efter förre direktören för Köpenhamns observatorium uppkallade d'Arrest-ska kometen har återfunnits af hr Perrine på Lickobservatoriet den 18 juni på morgonen. Dess ort, straxt under Vädurens stjärnbild, öfverensstämmer nära med den af pariserastronomen G. Leveau förut beräknade. Kometen tillhör de teleskopiska och dess ljusstyrka blir vid nuvarande apparition t. o. m. mindre än år 1890, då den sist observerades, beroende på dess denna gång ogynnsamma ställning i förhållande till oss och till solen. Denna komet upptäktes första gången den 27 juni 1851 af d'Arrest i Leipzig och har sedan dess observerats 1857, 1870, 1877 och 1890. Dess omloppstid är, såsom häraf framgår, 6,6. Den tillhör altså de kortperiodiska kometerna med relatift mykket liten bana. Dess största afstånd från solen är blott 6 gånger jordens afstånd från solen och dess minsta afstånd från solen är $^{6}/_{10}$ af jordens banradie.

— **Den fete länsmannen och de bråkiga bönderna.** Den i dessa dagar rådande hettan och svårigheten att därunder föra ett rörligt lif påminner osökt om en tilldragelse, som för en del år sedan inträffade i Kalmar län. Där bodde i Virserumstrakten, omtalar Oskarshamns-Posten, en mycket korpulent länsman — han vägde i det närmaste sina 20 lispund — och han hade å dragande kall och ämbetets vägnar infunnit sig å marknad, som hölls inom hans distrikt.

Dagen var mycket het, och vår länsman satt på gästgifvaregårdens svalaste rum i skjortärmarne och svettades såsom en tjugopunding kan svettas. Bäst det var, fick han rapport, att några marknadsbesökande råkat i ett förfärligt gräl med ty åtföljande slagsmål, som han måste ut och afstyra. Länsman Bäckström — ty så hette han i lifvet — gick ut i skjortärmarna och med länsmansmössan på hufvudet, tittade en stund på bråkmakarna och utbrast därefter:

„Att i värkligen ids slåss i en sådan hetta!"

Detta gemytliga sätt att taga saken hade åsyftad värkan. Slagskämparna sågo på länsmannen, skrattade och — sålunda afslöts det första puniska kriget.

En uppståndelse från de döda.

I Minneapolis bor en handelsresande, V. A. Laufman, som upplefvat en ytterst märklig historia eller åtminstone tror, att han gjort det. Han har bekräftat sin berättelse med ed, de skickligaste läkare — däribland två dårhusläkare — hafva undersökt honom och funnit honom alldeles normal, och hundratals personer, som väl känna Laufman, hafva gifvit honom det bästa vittnesbörd om pålitlighet och sanningskärlek. Han berättar om hvad han upplefvat följande:

„Jag gifte mig 1887 med Emma Miller i Marion. Vi lefde många år i det lyckligaste äktenskap och hon plägade följa mig på mina långa resor i Sydamerika, Centralamerika och Förenta staterna. För två år sedan, då vi uppehöllo oss i Markato, sjuknade jag, och det dröjde icke länge, innan jag kom underfund med, att min hustru försökte taga lifvet af mig med gift, som hon lade i den mat, jag förtärde, och i den medicin, läkarne ordinerat för mig.

Trots den allra största försiktighet å min sida blef jag dock alt sjukare och måste slutligen lägga mig på hospitalet i Omaha. Här var det, jag upplefde något, som väl må kallas enastående.

Under inflytande af en sömndryck, läkarne gåfvo mig, försjönk jag i ett tillstånd, som doktorerna trodde vara döden.

Klockan var 11 på f. m. den 26 december 1896. Vakthafvande läkaren förklarade, att jag dött af hjärtslag, och min kropp fördes till mr Mauls begrafningsbyrå. Där telegraferades till min broder i Des Moins, att han skulle komma och ordna alt till begrafningen.

Några minuter efter det jag placerats på ett bord i likhuset, erfor jag en besynnerlig förnimmelse, som begynte i fötterna och fortsattes genom hela min kropp. Det var, som om något rykte sig löst från mig, växte i storlek och så småningom antog gestalten af en man, som var minst 3 fot längre än jag. Jag stod plötsligen midt på golfvet i den stora salen med de många borden och såg min döda kropp ligga på ett af dem. Sedan jag betraktat den en stund, lämnade jag salen och mötte i korridoren en af hospitalets läkare. Det förvånade mig, att han icke sade något till mig; men då han sannolikt hade brådtom, ville jag icke häjda honom utan gick ned för trapporna och ut på gatan. Då jag där tagit några steg, fick jag syn på en gammal vän, mr Blese. Jag försökte slå honom på axeln som ett slags hälsning, men min arm gick tvärs igenom honom. Jag talade icke till honom, utan slog honom gång på gång på axeln med samma resultat. Det var mig icke möjligt att väcka hans uppmärksamhet, ehuru jag följde efter honom flere gator.

Jag återvände då till hospitalet, gick uppför trapporna och bortåt korridoren till likrummet. Dörren var stängd, men då jag kunde se in i rummet, försökte jag gå genom dörren, något som också lyckades mig. Jag stod en stund och såg på min döda kropp och gick därpå åter ut i korridoren, hvarest tvänne läkare stodo och diskuterade mitt fall. Så infann sig min broder; jag såg hans sorg vid anblicken af mitt lik, följde honom hela dagen utan att kunna göra mig bemärkt af honom och satt hela natten vid hans säng i hotellrummet.

Dagen därpå gick jag med min broder till likhuset, och en läkare infann sig då och bad om tillåtelse att få profva en elektrisk apparat på mig. Min broder jade „ja" och jag gick med dem till det ställe, där mitt lik låg packat i is, för att se på experimentet. Instrumentet fästes vid mina fötter, och jag kände tydligen en underlig förnimmelse, medan jag stod midt på golfvet. Ett ögonblick därefter erfor jag förfärliga smärtor i hela kroppen och fann mig liggande i — islådan.

Några dagar därefter var jag åter alldeles frisk."

Hvarjehanda.

— **Afgörande skäl.** A.:

— Känner ni inte den där damen?

B.:

— Nej.

A.:

— Jo, det var första älskarinnan vid Boulevardteatern. Hon är gift med förste älskaren, men de lefva tillsammans som hund och katt.

B.:

— Så — men hvarför låta de inte skilja sig?

A.:

— Därför att ingen af dem vill göra reklam för den andra.

— 76 —

„Asch!" sade direktören förbittrad och gaf mig en knuff. „Ni kommer aldrig att att duga till något så länge ni lefver!"

VIII.

Det var ett fiasko — komplett och ohjälpligt. Jag var altför skamsen att svara honom och altför olycklig för att någonsin vilja återse honom. Min enda längtan var att bli befriad från min grannlåt och smink och skynda hem till sängs; och utan att bry mig om ett bud som aflämnades i klädlogen med innehåll, att mr Jessamy skulle vara tacksam för några ögonblicks samtal förr än jag lämnade musikhallen, skyndade jag på så mycket mitt tillstånd tillät det och flydde.

Tanken på det frågor jag skule ha att uthärda från min värdinna voro som en dolk i mitt hjärta. Döm om min förvåning då jag såg, när hon öppnade dörren, att hon var upptagen af någon enskild affär som uteslöt tanken på intresse för mina förehafvanden.

Tårarna runno utför hennes kinder och hon slog sig för bröstet som en galen människa.

„O, min vän", snyftade hon, „o, min vän, den förfärligaste händelse har inträffat!

— 73 —

hon erhöll sina underrättelser, vet jag inte, men när jag nu påminner mig hennes anekdoter, är jag öfvertygad om att det inte finnes sex damer i Stjärnmusikhallen, som ej hvarje vecka förtjäna åtminstone hundra pund enligt hennes försäkran.

Jag drack mitt té tacksamt och knaprade på det rostade brödet. På kvällen gick jag öfver till musikhallen. Mina kostymer voro i korgen i hörnet af klädrummet och med tillhjälp af en gaslåga med trådnäthufva och en söndrig spegel började jag min toilett.

Under det jag fortsatte härmed kommo tonerna från orkestern och de sjungandes röster upp till mig och fördubblade min förfäran. Jag darrade så, att det föreföll mig som om jag aldrig skulle kunna hinna bli färdig i tid, och hvarje utbrott af publikens bifall eller dess hvisslingar skakade mig som en jordbäfning.

Slutligen var jag färdig. Trogen de föreskrifter jag fått, hade jag smetat litet färg på mina kinder, men jag var så blek att de två röda fläckarna sågo groteska ut, och det behöfdes ej mr Jessamys klandrande blick, då jag nådde kulisserna, för att visa mig att jag ej visade mig till min fördel.

Jag väntade på min entrée i dödskval, som ej liknade något, som jag sedan erfarit. Än tycktes mitt hjärta fladdra i strupen, än tycktes det spänna ut mitt bröst tills detta

Järnvägsfraktsedlar
å Vasa Nyheters kontor.

Tullinlagor
å Vasa Nyheters kontor.

— **En slaf af sina vanor.** Hr Dugg:
— Go' afton bror, ska' du också in och ha dig ett bad?
— Hr Njugg:
— Jo, var lugn för det. Har nu blifvit en vana hos mig, att ta' ett varmbad en gång om året, äfven om jag inte behöfver det.

— **Galant.** Den unga frun:
— Men du gäspar ju?
Mannen:
— Ja, kära du, du vet ju, att man och hustru äro ett, och när jag är ensam, har jag alltid tråkigt.

— **På det viset.** A.:
— I dag har jag gjort en vacker ung fru en stor glädje med att säga henne, att en rödskinnad, skallig trubbnäsad person liknar henne i den högsta grad.
B.:
— Omöjligt!
A.:
— På min ära.
B.:
— Hvem var det då?
A.:
— Hennes lilla, sex veckor gamla barn.

— **Självmedvetet.** Den lilla gossen:
— Pappa, hvem är Amor?
Fadern (föreståndare för en giftermålsbyrå):
— En af mina kolleger.

— **Dålig tanke om tiden.** A.:
— Tänker du skjuta in nyåret i kväll?
B.:
— Nej, jag tycker inte vår tid är värd ett skott krut.

— **Träffande.** A.:
— Min hustru lagar själf maten.
B.:
— Så? Enligt hvilken kokbok lider då du?

— **Känslofull.** Herrn:
— Märkvärdig klang på edra sporrar, herr löjtnant!
Löjtnanten:
Har förälskat mig — lät därför stämma dem i a-moll.

— **Godt råd.** Kritikern:
— Det är nog bäst att ni recenserar er bok själf.
Författaren:
— Hvarför det?
Kritikern:
— Därför att ni sannolikt är den ende, som kommer att läsa den.

— **Omöjlig få i väg.** Jack (till miss Ethel. som spelat ett stycke på pianot):
— Jag är alldeles galen i musik!
Miss Ethel, (misslynt):
— Ja, men ni påstod ju nyligen, att den alltid ingaf er hemlängtan?

— **Värkliga orsaken.** A.:
—Hvarför stjälpte båten? Var han för full?
B.:
— Inte båten, men de som voro i den?

— **Hjärtesuck.** Om hvarje kvinna vore hvad hon anser sig vara, kunde världen vara en förtjusande vistelseort.

— **På husförhöret.** Prästen:
— Hör nu, min käre Anders Persson, går det an att slå ihjäl sin nästa?
Anders P.:
— Ja, fälle går de' an, men inte ä' de' så bra, inte.

Handel och sjöfart.

Skeppslista.

Inklarerade fartyg:

Juli 7 ångf. Nikolai V. Grandell, 402 t., fr. Stettin, salt m. m.
" " " Sundsvall, P. A. Åström, 154 t., från Sundsvall, diverse.

Utklarerade fartyg:

Juli 7 ångf. Nikolai, 402 t., V. Grandell, till Uleåborg, genomgående last.
" " " City af Wakefield, 1,937 t., R. Towsend, till Malaga bräder.

Resande.

Den 6 juli.

I Ernsts hotell:

Hrr Schmidt fr. Hamburg, Hedman fr. Tammerfors, Jerichau fr. Berlin.

I Centralhotellet:

Hrr Perrenoud fr. U:borg, Ödman fr. Soini, Thaeke fr. Hamburg.

Till salu.
Tapeter
från 20 penni till högre priser hos
446 **A. Lassel & C:o.**

Liptons Teer
äro de finaste, välsmakligaste, världen kan producera. — I parti och minut till billiga pris i
B. Holmbergs
Agenturaffär.
1173 Vasaesplanaden N:o 11.

Luftklosetter, Slaskbäcken, Dagvattentrattar med stanklås,
(„Regnkasten")
m. fl. därtill hörande saker hos
447 **A. Lassel & C:o.**

Takplåt,
galvaniserade och svarta
883 **Asfaltfilt**
hos **A. Lassel & C:o.**

Holländsk
Mursand
hos *Cairenius & C:o.*

Lediga tjänster.

Vbl., Sv. Ö., Å. T. 3 ggr.

Ett nyktert och ordentligt med goda rekommendationer försedt handelsbiträde, kunnigt i landets bägge språk, samt med fallenhet för handel, erhåller plats om skriftlig ansökan lemnas under märket K. till Vasa Nyheters kontor, Vasa. 1634

Diverse.

Till Amerika,
Afrika, Australien o. New-Zeeland

säljer undertecknad direkta biljetter för **Finka Ångfartygs Aktiebolaget,** hvilket numera är ensam representant, i landet för alla engelska oceanlinjer.

Emigranter befordras från Vasa och Kristinestad till Hangö med snabbgående passagerareångfartyget **„Hebe"** som afgår från Vasa hvarje onsdag kl. 11 f. m. och fr. Kristinestad samma dags afton kl. 7 och böra emigranterna infinna sig i Vasa senast tisdag afton samt i Kristinestad onsdag morgon. Öfverresan från Hangö till England sker med de välkända postångarene **„Urania"** och **„Astræa"**, hvilka turvis afgå från Hangö direkte till Hull i England hvarjelördag afton.

Närmare genom

Hugo Sjöblom,
hufvudkontor i Vasa,
filialer i **Kristinestad** och **Gamlakarleby.** Agent i **Nykarleby** Herr **J. H. Holstius.**

Obs.! Prisen likstälda å alla kontor. 1442

Under magister K. A. Björkstens bortavaro från staden behagade allmänheten i redaktionsärenden vända sig till redaktör Sigurd Roos, som dagligen träffas å Vasa Nyheters byrå från kl. 12 m.—½3 e. m.

***A. Lassel & C:o,* Byggnadssmiden! Byggnadsmaterialier!**

Begagnade Velocipeder
till billigt pris i
B. Holmbergs Agenturaffär.
1647 **Vasaesplanaden 9. Telefon 148.**

Till utförande af allslags
såväl enklare som finfinaste
Bok-, Tabell- och Accidenstryck
rekommenderas på det bästa
Wasa Nyheters
(f. d. Heynos)
Bok- och Accidenstryckeri,
68 Långviksgatan 68,
som är välförsedt med nytt stilmaterial och levererar vackert, omsorgsfullt utfördt arbete till *billigaste pris.*

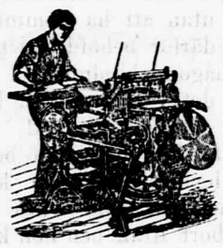

Beställningar å arbeten mottagas utom å **Wasa Nyheters** kontor jämväl å **V. Heynos bokhandel** Hofrättsespl. 9 och Vasaespl. 11. Telefon 249.

Utbjudes hyra.

Vbl. & V. T. 2 ggr.

Nu genast en treflig lokal om 2 rum och kök på öfra botten samt på nedra botten nu eller från 1 augusti 2 lokaler om 5 rum och kök med tamburer och paradingång, ifrån gatan, kunna också hyras i mindre lokaler huru det önskas, hos undertecknad Klemetsögatan 11. Gustaf Westerlund.

Ångfartygslägenheter.

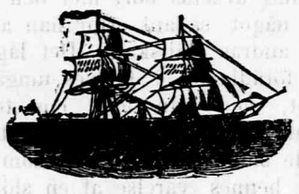

Till **Jakobstad, Gamlakarleby, Brahestad, Uleåborg, Kemi** och **Torneå** afgår

ångf. Tärnan,

tilsvidare hvarje måndag kl. 12 på dagen.

Obs.! Resp. aflastare uppmärksamgöras att last emottages från och med lördag morgon.

Närmare meddelar
Axel Schauman.

Obs.! Förändrad tur!
Till **Kaskö, Kristinestad, Räfsö, Björneborg, Raumo, Nystad, Åbo, Hangö** och **Helsingfors** afgår

ång. Hebe,

Kapt. J. V. Wikström,
hvarje onsdag kl. 11 f. m.
Waldemar Schauman.

Till **Nykarleby, Jakobstad, Gamlakarleby, Brahestad, Uleåborg, Kemi** och **Torneå** afgår

ångf. Kemi

tilsvidare hvarje fredag kl. ½ 1 f. m.
Närmare meddelar
Axel Schauman.

Ångf. Sundsvall,

Kapt. P. Aug. Åström,
afgår från **Vasa** till **Hernösand** och **Sundsvall** tils vidare **hvarje torsdag eftermiddag kl. 5** och återvänder från **Sundsvall** via **Hernösand** hvarje tisdag eftermiddag kl. 2.
Waldemar Schauman.

Från **Hull** via **Köpenhamn** till **Åbo, Vasa** och **Uleåborg** afgår

ångf. Clio,

den **10 juli** och **7 augusti** och

ångf. Patria

den **24 juli** och **21 augusti** medtagande last äfven till **mellanliggande** städer.
965 **Waldemar Schauman.**

Från **Stettin** via **Helsingfors** till **Österbottniska hamnar** afgår

ångf. NICOLAI,

kapt. **Grandell,**
tisdagen den 20 juli.
Waldemar Schauman.

Stockholm—Vasa
och vice versa

Från Stockkolm till Vasa via Björneborg afgår

Ångf. Carl v. Linné,

Kapt. **Edv. Lübeck,**
hvarje tisdag middag och återvänder **från Vasa** via Kristinestad **till Stockholm hvarje fredag morgon kl. 2.**
1401 **Waldemar Schauman.**

Från **Petersburg** via **Helsingfors** och **Åbo** till **Vasa** och **norrut** afgår

ångf. Frej,

Kapt. H. Hallin,
fredagen den 9 juli.
1620 **Waldemar Schauman.**

Från **Vasa** till **Maxmo, Hellnäs såg, Oravais,** (Nykarleby hvarannan resa), **Jakobstad, Gamlakarleby,** (Brahestad hvarannan resa), **Uleåborg, Kemi** och **Torneå** afgår

ångf. Fänrik Stål,

Kapt. K. Liljeqvist,
hvarje måndag e. m. kl. 6.
Waldemar Schauman.

Ångf. Frej,

Kapt. **H. Halin,**
Af törekommen anledning inhiberas denna ångares tur från Lübeck den 10 juli.
Waldemar Schauman.

Till **Gamlakarleby** och **Räfsö** afgår

ångf. Finland,

katp. E. Flinkenberg,
lördagen den 10 dennes.
Waldemar Schauman.

Till **Åbo** via **Kaskö, Kristinestad, Räfsö, Björneborg, Raumo, Nystad** och **Nådendal** afgår

ångf. Norden,

Kapt. A. F. Björkqvist,
hvarje måndag, kl. 11 f. m. och

ångf. Södern,

Kapt. A. A. Grandell,
hvarje torsdag kl. 11 f. m.
1098 **Waldemar Schauman.**

Minneslista.

Järnvägen.

Bantåg afgå: posttåg 7,30 e.m., godståg 7,25 f. m. *Bantåg anlända:* posttåg 9,15 f. m. godståg 5,50 e. m. *Stationskontoret* öppet 7 f. m. — 8 e. m. *Godsexpeditionen* öppen 8 f. m.—1 e. m. och 3—7 e. m. *Godsmagasinet* öppet från kl. 8 f. m. till 1 e. m. och från 3—7 e. m.

Obs! Tiden är järnvägstid, som är 13 minuter före Wasa-tid. *Fraktgods* bör vara inlämnadt föregående afton senast kl. 5 e. m.

Posten.

Postkontoret hålles tillgängligt för allmänheten för inlämning och uttagning af alla slags försändelser:

Söknedagar:
Expeditionen för afgående post från kl. 10 f. m. till 5 e. m.
Expeditionen för ankommande post från kl. 10 f. m. till 5 e. m.

Sön- och hälgdagar:
Expeditionen för afgående post från kl. 10. till 12 f. m.
Expeditionen för ankommmande post från kl. 10 till 12 f. m.

Poststationen å bangården hålles öppen söknedagar kl. 3,30 eft. m. (järnvägstid) till tågens afgång. Sön- och hälgdagar från k. 5,30 eft. m. till tågets afgång.

Frimärken säljas: Söknedagar från kl. 8 f. m. till 8 e. m. Sön- och hälgdagar från 10 f. m. till 12 f. m. och till 4 e. m. till 6 e. m.

Breflådorna tömmas kl. 7 och 12 f. m., 3 och 5,30 eft. m. samt dessutom den vid postkontoret före postens afgång, den vid Heynos bokhandel och Svanljungs cigarrhandel vid postens förbifart till järnvägstationen.

Breflådan vid järvägsstationen tömmes 10 minuter före tågets afgång.

Justeringslokalen

hålles öppen för mottagning af gods alla hälgfrta dagar, hvaremot justering värkställes den 17 juli.

Telegraf och telefon.

Telegrafkontoret: 8 f. m. — 12 midnatt. (Hofrespl. 3.)
Telefoncentralstation: 6 f. m.—12 midnatt.

Pastorskansli.

Söknedagar 9—11 f. m. (i kyrkans sakristia).

Länsinrättningarna.

Landskansliet, Landskontoret och *Landtränteriet:* 11 f. m.—3 e. m.
Länelandtmäteri- och Länebyggnadskontoret 11 f. m.—2 e. m.

Stadens ämbetsvärk.

Magistraten och Rådstufvurättens första afdelning måndagar 10 f. m.
Borgmästare samt *Notarius publicus* och *Magistratssekreterare:* söknedagar utom onsdagar och fredagar kl. 11¼—12¼ på dagen, onsdagar och fredagar kl. 9—10. f. m. å magistratskansliet.
Rådstufvurättens andra afdelning: onsdagar 10 f. m. (för behandling af brottmål), fredagar kl. 10 f. m. (för behandling af civila mål).
Auktionskammarkontoret: 9—11 f. m., måndag, onsdag och fredag 9—10 f. m.
Stadsfiskal: 11 f. m. — 1 e. m.
Poliskontoret: hela dygnet.
Stadsingeniören träffas måndagar, tisdagar, torsdagar och fredagar kl. 1—2 i drätselkammarens lokal.
Drätselkammarens kassör: för in- och utbetalningar onsdagar kl. 5—6 e. m, för utbetalningar dessutom måndagar kl. 7—8 och lördagar kl. 5—6.
Kronokassörskontoret: Stora Långgatan 17.
T. f. stadsfogden Erik von Troil alla hvardagar mellan 4 och 6 e. m. Handelsesplanaden 20.
Fattigvårdsstyrelsens ordförande, Strandgatan 17.

För affärsvärlden.

Tullkammaren hvarje hälgfri dag fr kl. 9—1 och 4—7 på dagen.
Packhuset från kl. 9—1 och 4—7 på dagen.
Trafikkontoret i drätselkammarens lokal kl. 9—1 och 4—7 på dagen.
Finlands banks kontor: 10 f. m.—2 e. m.
Föreningsbankens filial, Nordiska aktiebankens filial, Wasa aktiebank, Kansallis-Osake-Pankkis filial alla 9 f. m.—2 och 4—6 e. m.
Wasa sparbank (i stadshuset): 5—7 e. m. lördagar.
Wasa lifränte- och kapitalförsäkringsanstalt (Skolhusgatan N:o 32): alla hälgfria dagar.
Postsparbanken: de tider postkontoret är öppet.
Agrikultur och handelskemiska laboratoriet, Nya apoteket öppet 10—2, för inlämningar hela dagen.
Svensk-norsk och dansk vicekonsul: Axel Schauman.
Nederländsk vicekonsul och Spansk konsularagent: Alfred Hedman.
Engelsk vicekonsul: G. Bucht.
Portugisisk vicekonsul: L. Ceder.

Bibliotek och samlingar.

Svenska lyceets bibl.: 12—1 e. m. tisdagar och fredagar.
Folkbiblioteket (i stadshuset): måndagar 6—8, onsdagar och lördagar. 5—7 e. m.
Frivilliga brandkårens läsesal: 6—8 e. m. alla dagar, biblioteket ½1—2 sönd.
Läsesalen för folket (Handelsespl. 24): 9 f. m.—6 e. m. söknedagar, 12—9 e. m. söndagar.
Bodén-Stenbäckska fågelsamlingen i stadshusets museisal söndagar kl. 1—2 e. m
Arbetets Vänners läsesal öppen fr. 9 f. m. 10 e. m.

Läkare.

1:sta stadsläkare d:r K. Ekholm, Rådhusg 7: 9—12 f. m.
2:dra stadsläkare: dr A. Th. Ehrström; Skolhusg. 29: 10—11½ f. m. och 4—5 e. m.. söndagar 10—11 f. m.
Bataljonsläkare: dr Edv. Pfaler, Kasärn ½10—12 f. m. och 4—5 e. m. söcknedagar, 10—11 f. m. söndagar.
Doktor K. Hedman, Handelsespl. 9: 9—11 f. m. och 5—6 e. m. samt söndagar från kl 9—11 f. m.
Länedjurläkaren Abr. Stoor, Kyrkoesplanaden 31. Alla tider på dagen.
Barnmorskor anställda i stadens tjänst och hvilkas skyldighet är att främst med råd och biträde, utan vedergällning tillhandagå fattiga barnaföderskor, gifta eller ogifta: *A. Tätting,* Handelsespl. 24, tjänstgör i de öster om Handelsespl. belägna stadsdelarne.
M. Lundström, Rådhusg. 42, tjänsgör väster om Handelsespl. samt i Brändö.
Anstalten för barnförlossning, Skolhusgatan 50 mottagning af barnaföderskor alla tider af dygnet.

Advokatkontor.

Erik von Troil, Handelsespl. 20.
Malmberg & Ingman, Rådhusg. 1.
Bruno Granfelt, Hofrättsespl. 3.
Th. af Reeth, Handelsespl. 24.
O. Sandelin, Rådhusgatan 43.
Johannes Roos, Handelsespl. 43.

Edsvuren fransk translator:

Aug. Krook, Kyrkoespl. 12, kl. 11—12 f. m
Edsvuren engels & tysk translator Lennar Cairenius. kl. 9 f. m—6 e. m.

Nikolaistad,
Vasa Nyheters Boktryckeri 1897.

var färdigt att sprängas. Min mun var torr, mina händer våta. Numret i programmet, hvilket föregick mitt, var en komisk „nigger", och jag beskådade hans uppträdande i fasa, fruktande hvarje ögonblick att han skulle sluta och att min pröfvotimma skulle slå.

Han gjorde sin bock och afgick ut, alldeles för tidigt. Publiken tjöt och stampade af förtjusning. Han framträdde ånyo och bugade sig. En dimma lägrade sig framför mina ögon. Någon lade sin hand på min skuldra och sade: „Vänta ett ögonblick — Nu!" Jag steg fram. Orkestern spelade upp introduktionen ännu en gång och jag tog fatt i de röda pappersblommorna som om det gelde lifvet.

„Börja!" sade mr Jessamy från kulisserna. „Gå på, flicka; börja!"

Hade jag förlorat rösten? — Den ville inte komma! Jo, jag höll på att sjunga — jag hade inte vetat af det! Jag hade kommit till slutet af första versen.

Jag började urskilja anförarens taktpinne, klyfvande luften, och mängden på andra sidan om rampen. Jag sjöng andra versen — se så, det skulle gå bättre — den tredje! Orkestern slutade, jag gjorde en barnslig nigning — som jag blifvit undervisad — och gick ut. Ett halft dussin handklappningar följde mig, och jag skyndade till klädlogen för att byta. Store himmel! Skulle jag nå-

gonsin få på mig kläderna! Inga knappar kunde knäppas, ingenting passade. Hvar var min hatt? Jag kunde höra hur publiken började otåligt stampa. Det ropades nerifrån: „Skynda på!" Jag kunde inte se min kappa nu. Ah, där var den! Jag rusade ner för trappan, och åter fram inför publiken. „Spatsera på quaien är min likör!" flåsade jag fram. „Att höra musiken, och se trafiken!"

„Tala ur skägget!" hördes en röst från raden. Hvad är din likör?"

„Hvarje kväll är jag där —"

Ett jamande afbröt mig; en pojke i fonden efterapade mig tjutande. Rampljusen dansade för mina ögon, och jag trodde att jag skulle dåna.

Nästa ögonblick gick jag åter på, försökande att hinna upp orkestern, som hunnit en takt förut, men nu kunde jag ej längre höras, ty publiken gjorde mera oväsen än jag och orkestern sammanlagda.

„Gå och låt raka er, miss!" tjöt en. En annan kväkte hånande.

„Lägg locket på!" skrek en tredje. „Ge dig af!"

Jag skådade i fasa mot utgången; mr Jessamy gjorde vilda tecken åt mig, med ansiktet eldrödt, och ögonen skjutande fram ur hufvudet. Jag brast i gråt och vacklade bort från scenen, medan publikens skratt genljöd i min hjärna.